

ter og Afdrag paa de faste Statslaan noget maa forøge de i Maj 1915 vedtagne Skatter.

Paa Grundlag af disse Bemærkninger skal jeg sige noget om de enkelte Dele af de foreliggende Lovforslag. Angaaende Merindtægtsskatten kan jeg glæde den højtærede Finansminister med, at han skal blive fri for fra mig at møde mere Opposition med Hensyn til selve det principielle Grundlag for Skatten. Vi har krydset Klinger om den Ting to Gange (*Finansministeren*: Nu er det forbi!) Vi har imidlertid været uenige derom, og sidste Gang kom vi til et Kompromis — jeg vil ikke sige, at det tilfredsstillede mig —, men hvor jeg erkender, at ogsaa den højtærede Finansminister gjorde visse ikke ubetydelige Indrømmelser. Jeg betragter i hvert Tilfælde denne Debat som afsluttet og skal ikke vende tilbage til den, og vi kan betragte det nu foreliggende som et Grundlag, der er anerkendt af Partierne, i hvert Fald af mit Parti. Ligeledes kan jeg acceptere Skalaen, som den nu foreligger, og ogsaa de nye Satser, altsaa dette, at man gaar op med Maksimum fra 25 til 30 pCt. paa de højeste Indtægter baade for Selskaber og Personer. Forholdet var, at den højtærede Minister forrige Gang havde foreslaaet 30 pCt. for Personskattens Vedkommende, men kun 20 pCt. for Selskabsskattens Vedkommende som Maksimum, og endskønt mit Parti i og for sig ikke havde noget imod 30 pCt., viste det sig dog ved Forhandlingerne i Udvalget, at hvis vi skulde enes, kunde det kun ske saaledes, som vi gjorde det her, nemlig ved at gøre Maksimum-Percentageen ensartet baade for Person- og Selskabsskatten, nemlig 25 pCt. Personskatten gik altsaa ned fra 30 til 25 pCt., og Selskabsskatten gik op fra 20 til 25 pCt. Nu foreslaar Finansministeren 30 pCt. for begge, og i den Henseende vil han kunne regne med Tilslutning fra mit Parti.

Selve Merindtægtsskatten giver mig derfor paa dette Trin af Forhandlingerne — der kan jo være Enkeltheder at tale om i Udvalget — kun Anledning til en Bemærkning, og den angaar et Punkt, som ogsaa Finansministeren berørte, nemlig Ønskeligheden af en tidligere Optrævning. Det glæder mig, at den højtærede Finansminister saa stærkt har haft sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, og ogsaa, at han lovede at ville fortsætte sine Overvejelser eventuelt i Forbindelse med Udvalget, saa at man muligvis kunde komme til en administrativ holdbar Fremgangs-

maade, hvorved vi noget tidligere kunde lægge Haand paa disse Beløb. Jeg synes, den højtærede Finansminister saa lidt for lyst paa Sagen, naar han mente, at det kun vil blive ubetydelige Beløb, der bliver unddraget Statskassen, hvis vi skal vente til December 1917. Jeg tror, det bliver ret betydelige Beløb, thi jeg formoder, at en Del indenlandske Spekulanter af forskellig Slags vil være blanket fuldkommen af inden December 1917, og jeg tror, at en Del udenlandske Spekulanter vil være rejst. Naar saa den højtærede Finansminister trøstede sig med, at største Delen af Indtægten kom fra Selskaberne — og Selskaberne bestaar nok, sagde den højtærede Finansminister —, kan jeg ikke dele dette lyse Syn paa Forholdene. Der er nemlig en hel Del af de Selskaber, der er opstaaet under Krigen, som er funderede saa usolidt, at det forekommer mig, at man allerede nu kan se, at de ikke vil bestaa ret længe, jeg skal kun minde om adskillige Fiskeriselskaber. Der er ogsaa forskellige af de nye Dampskibsselskaber, der har købt til de svimlende Skibspriser, hvis Stabilitet jeg heller ikke har megen Tillid til. Jeg kan være enig med den højtærede Finansminister i, at de to store Selskaber, han hentydede til — vi kan jo godt nævne Navnene, det er formodentlig Det forenede Dampskibsselskab og Østasiatisk Kompagni —, nok skal bestaa, men der er en Mængde af de særlige Krigsvækster paa Selskabsdannelsens Omraade, som jeg ikke tror meget paa. Derfor vil det være ønskeligt, at vi saa tidligt som muligt lægger Haand paa disse Beløb. Det er nemlig Beløb, som Statskassen bør have, netop den Art Fortjeneste er et af de bedste Skatteobjekter, som overhovedet kan tænkes. Da den højtærede Finansminister er villig til at forhandle Spørgsmaalet med os, skal jeg ikke her komme ind paa Enkeltheder — det vilde ogsaa føre ind paa administrative Detailler, som det maa ske er lidet heldig at drøfte her —, men jeg vil altsaa nævne, at dette Punkt for mig staar som noget ret væsentligt, og at jeg med Glæde modtager Finansministerens Løfte om en velvillig Forhandling herom i Udvalget.

Jeg skal derefter omtale det foreslaaede midlertidige Tillæg til Indkomstskatten samt — da den højtærede Formand har givet Tilladelse dertil — ogsaa den følgende Sag, Lovforslaget om Forhøjelse af Ejendomsskylden — de hører efter min Mening ret nøje sammen. At jeg med Glæde hilser, at den højtærede Finans-